

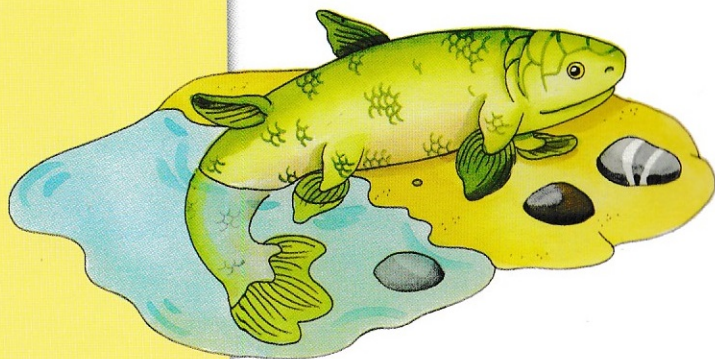

PRIMA MEA CARTE DESPRE MĂRI ȘI OCEANE

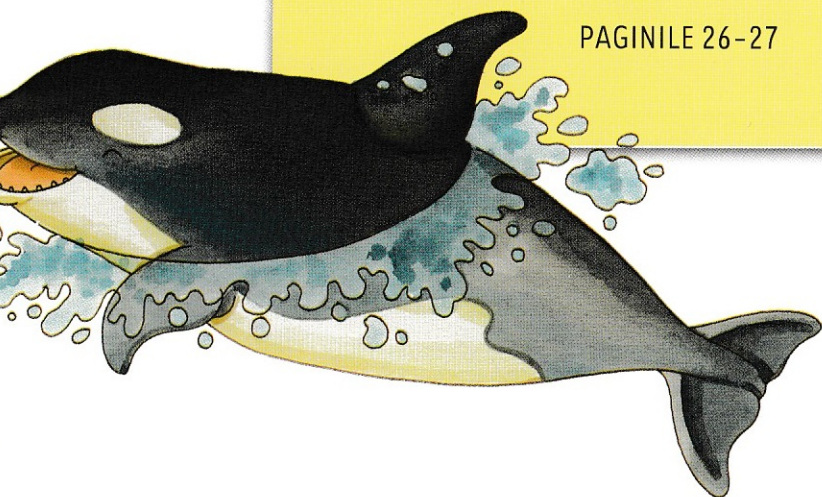
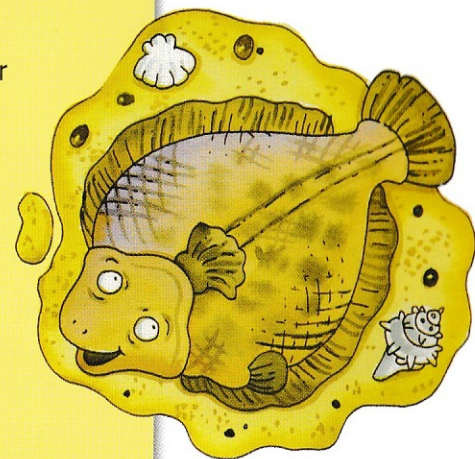

CUPRINS

PAGINILE 2-3	Marea primordială
PAGINILE 4-5	Abisul
PAGINILE 6-7	Zona litorală
PAGINILE 8-9	Coralii
PAGINILE 10-11	Mări înghețate
PAGINILE 12-13	Valuri și marea
PAGINILE 14-15	Coastele

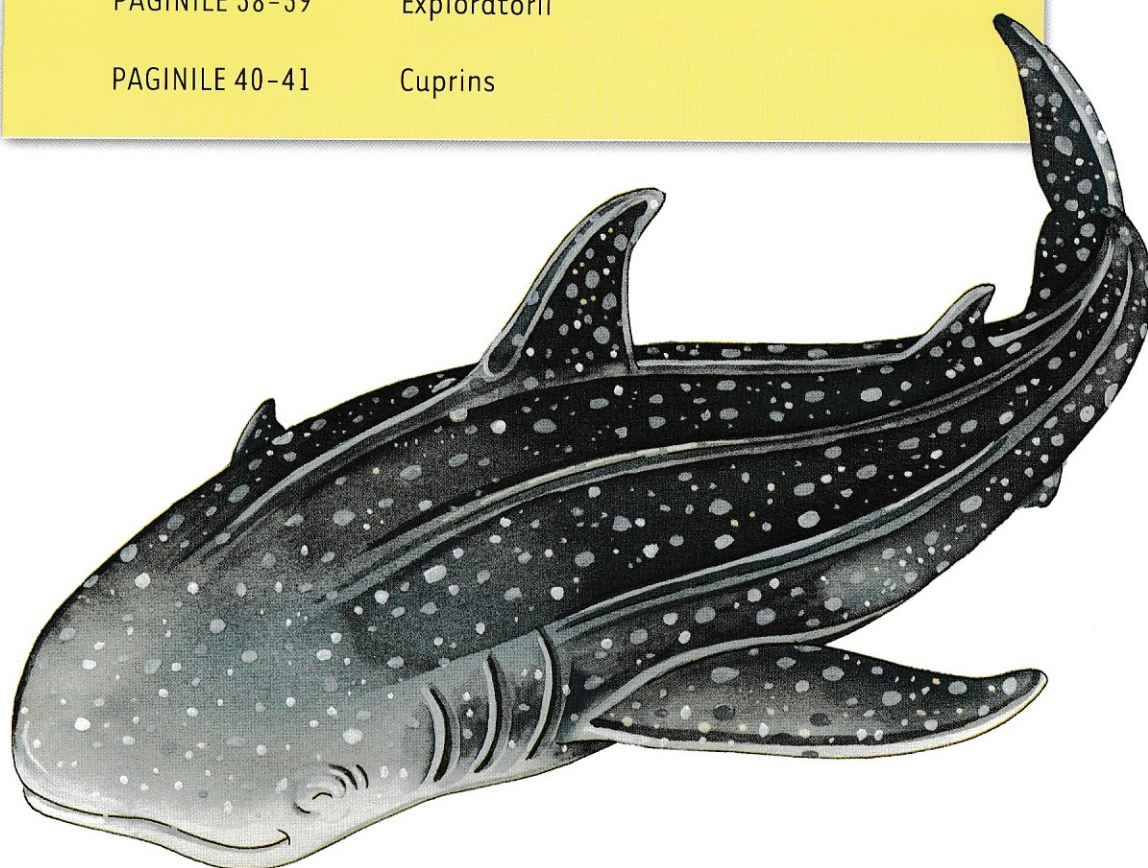

PAGINILE 16-17	Explorarea adâncurilor
PAGINILE 18-19	Resursele naturale
PAGINILE 20-21	Pescuitul
PAGINILE 22-23	Meserii
PAGINILE 24-25	Transportul pe apă
PAGINILE 26-27	Sporturi nautice

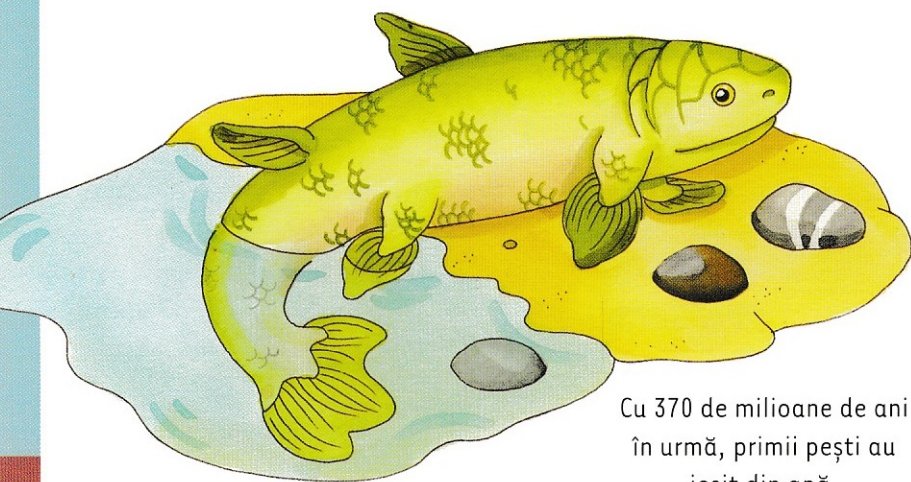

PAGINILE 28-29	Animale interesante
PAGINILE 30-31	Circuitul apei
PAGINILE 32-33	Pericolele mării
PAGINILE 34-35	Legende ale mării
PAGINILE 36-37	Comori și pirăți
PAGINILE 38-39	Exploratorii
PAGINILE 40-41	Cuprins

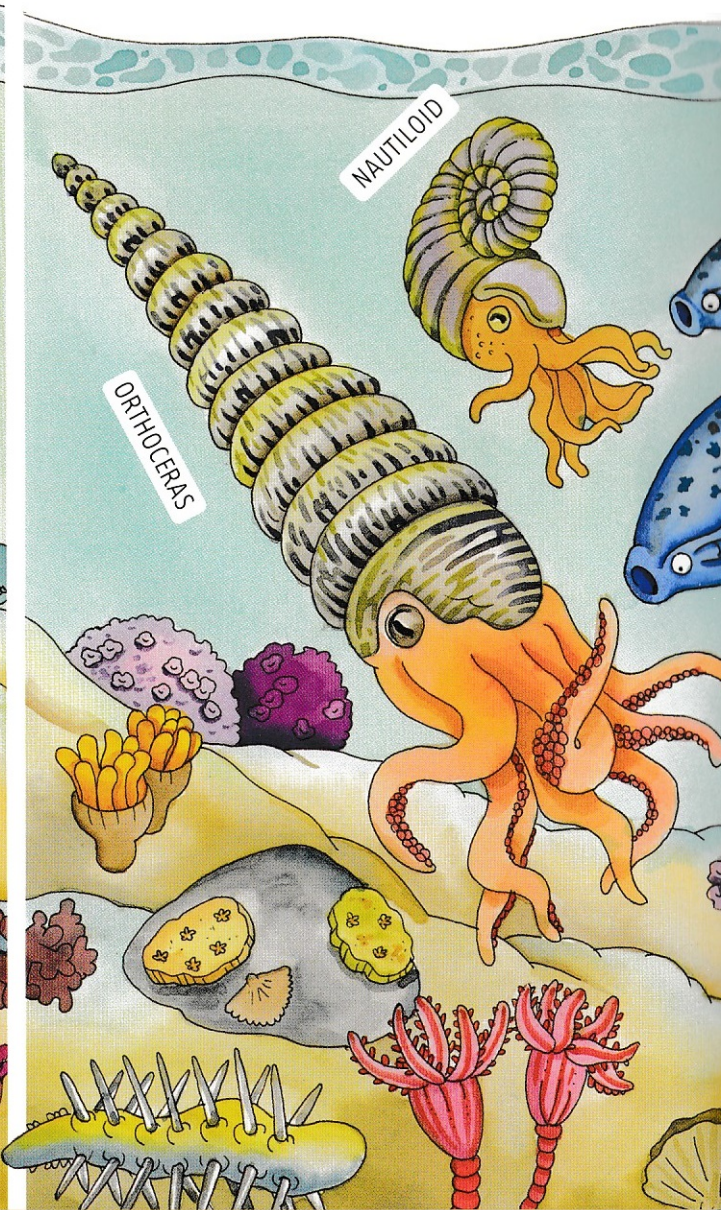

MAREA PRIMORDIALĂ

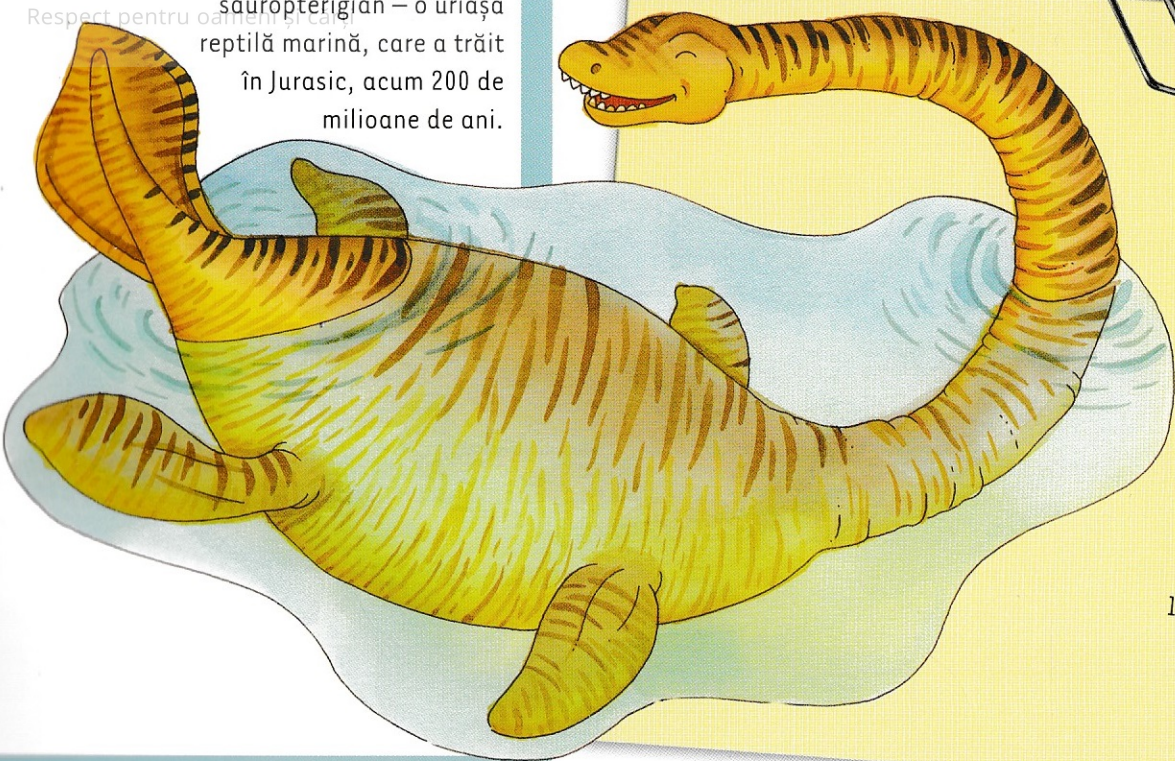

Cu 370 de milioane de ani în urmă, primii pești au ieșit din apă.

Primele forme de viață au apărut în ocean în urmă cu aproape patru miliarde de ani. La început, erau doar microorganismele, imposibil de zărit cu ochiul liber. Două miliarde de ani mai târziu, oceanele s-au umplut de alge, iar primele animale cu coloană vertebrală, adică vertebrate, au apărut abia în urmă cu aproximativ 525 de milioane de ani. Ele au fost strămoșii peștilor de azi. Cu timpul, unora dintre peștii preistorici li s-au dezvoltat plămâni, ca să poată respira și pe uscat, iar aripioarele lor osoase s-au transformat în membre. Așa au apărut amfibienii.

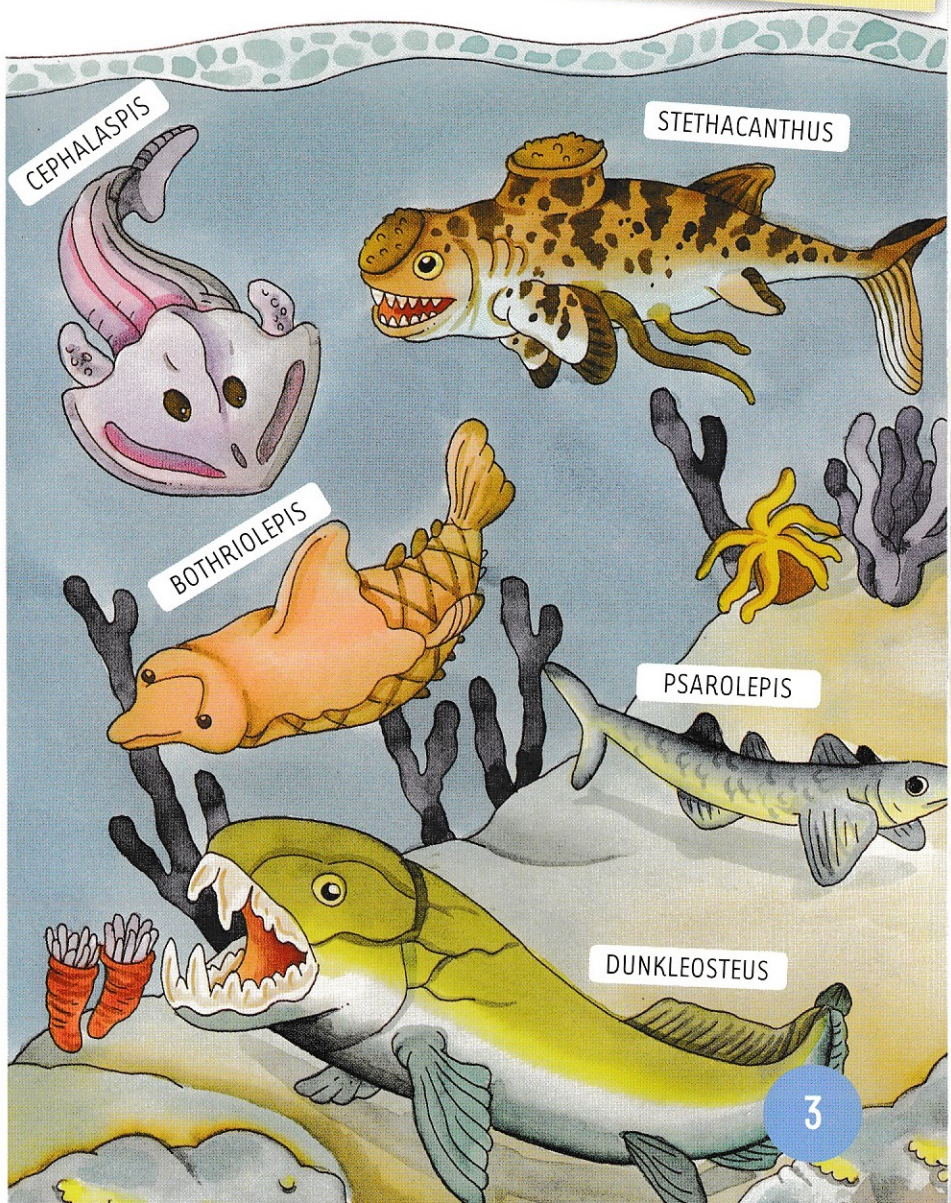
Plesiozaurul a fost un sauropterigian – o uriașă reptilă marină, care a trăit în Jurassic, acum 200 de milioane de ani.

Devonianul, perioadă care a început cu 400 de milioane de ani în urmă, a mai fost numit „Epoca Peștilor”. Pe atunci, mările erau pline de viețuitoare stranie. Peștii erau osoși și aveau dinți ascuțiți, cu care devorau prada. Timp de sute de milioane de ani, oceanul a continuat să fie casa unor pești uimitori. Cel mai mare pește preistoric a fost *Leedsichthys*, care a trăit acum 150 de milioane de ani, și care era lung cât două autobuze!

PTERYGOTUS

CEPHALASPIS

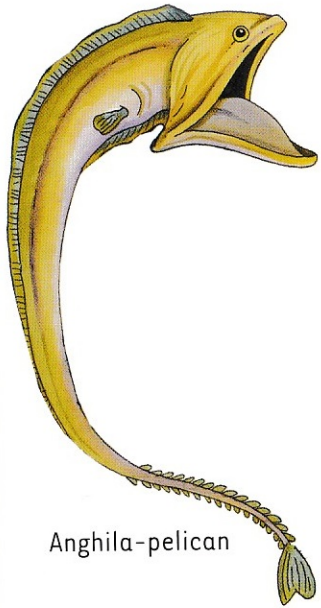
STETHACANTHUS

BOTHRIOLEPIS

PSAROLEPIS

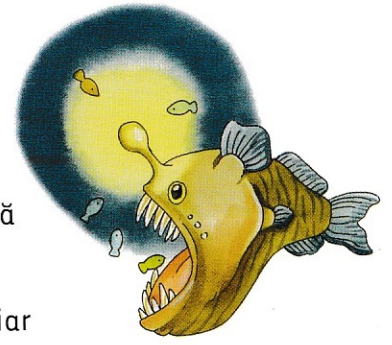
DUNKLEOSTEUS

ABISUL

Anghila-pelican

Zona abisală, care se întinde de la 3000 de metri adâncime până spre 6000 de metri adâncime, acoperă peste jumătate din suprafața planetei noastre. Aici domnește un întuneric adânc, iar apa e foarte rece. Fiindcă razele soarelui nu pătrund până la această adâncime, nu există nici alge care să producă oxigen, așa că viețuitoarele fie sunt carnivore, fie se hrănesc cu *detritus*, rămășițe de origine animală sau vegetală care vin dinspre straturile superioare. Peștii care se aventurează să trăiască aici au dezvoltat și o abilitate uimitoare: luminează în întuneric, ca să vadă mai bine și ca să-și atragă prada! Această abilitate se numește *bioluminescență*.

Peștii-pescar au un spin lung numit iliciu, cu o umflătură cărnoasă bioluminescentă în vârf, pe care îl folosesc drept „undiță” ca să prindă alți pești. Există peste 200 de specii, iar cele mai multe trăiesc în adâncul oceanelor Atlantic și Antarctic.

Dracul-de-mare (*Lophius piscatorius*) este un pește lacom, cu fălci enorme și dinți ascuțiți. Stomacul său elastic, care se poate întinde oricât e nevoie, îl ajută să mănânce pești la fel de mari ca el – ceea ce îi este de mare ajutor într-un mediu atât de neprietenos precum zona abisală.

